

Sèrie P - Núm. 73 DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA 17 de desembre de 2001
87

SESSIÓ NÚM. 47.1 PLE DEL PARLAMENT

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la prostitució (tram. 300- 00496/ 06)

L'última interpel·lació, la formula Esquerra Republicana, i la presenta la il·lustre diputada, senyora Carme Porta, que tinc el pressentiment que assistirem a un exercici de precisió i de concisió, donades les circumstàncies, extraordinari.

La Sra. Porta i Abad

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, honorable consellera, bé, diu el tòpic que la prostitució és l'ofici més antic del món, i de fet ha saltat a l'actualitat mediàtica –i, per tant, política i social– només fa uns mesos. Hem estat molts anys, al meu entendre, sense tenir en compte una realitat que teníem entre nosaltres, i ha estat precisament la incorporació de dones i homes immigrants al mercat del sexe el que l'ha posat al centre del debat social. Som conscients que és un tema complex, amb molts i diferents enfocaments, però també que s'han fet discursos demagògics, que s'han fet enfocaments victimistes, sancionadors i moralistes entorn del món de la prostitució, o bé simplement s'ha donat un enfocament des del punt de vista de la seguretat. Nosaltres creiem que cal tallar amb aquest tipus de discursos i actuar de forma responsable.

Creiem que cal posar en marxa mecanismes al respecte, per respectar la dignitat que tenen les treballadores sexuals per si mateixes, tenir en consideració les seves necessitats i desitjos, i acabar amb l'estigmatització social consegüent a la victimització i a la «moralina».

A nosaltres ens sembla curiós que en la visibilització social d'aquest debat mai s'hagi parlat dels homes que exerceixen la prostitució, que nosaltres també avui aquí voldríem visibilitzar, malgrat que sigui majoritàriament un treball exercit per dones i que s'hagi parlat poc, també, dels consumidors del mercat del sexe, que alguns estudis xifren en volums econòmics importantíssims. Aquests estudis, que tenen prestigi acadèmic i professional, diuen també –no sé de quines dades parteixen, francament– que el 75% dels homes a Catalunya han utilitzat els serveis sexuals d'homes o dones a canvi de diners. Llavors, a mi aquest percentatge no em sembla gens menyspreable.

De fet, la prostitució és un símptoma visible de la situació de les dones dintre de la societat, de la violència exercida de forma real i simbòlica contra les dones, perquè, si bé el nombre d'homes que es dediquen a la prostitució ha augmentat, i bastant, els darrers anys, són indeslligables sexualitat i gènere, i, per tant, l'exercici de la sexualitat a canvi de diners és indeslligable també del gènere.

Cal també dir que l'estigmatització social que es pateix tampoc no es produeix de la mateixa manera entre homes, entre dones i transsexuals; és diferent en cada un dels casos. Hi ha molts mots que s'han utilitzat per donar nom a les dones que han exercit la prostitució o que l'exerceixen; se les ha senyalat com a «dones de mala vida», com a «dones immorals» –per utilitzar alguns termes que puc utilitzar aquí i ara–, i, de fet l'estigma de la prostituta és creat com a categoria sexista. Si les dones separem afecte i reproducció de l'exercici de la sexualitat, transgredim l'estereotip tradicional de ser dona.

Les dones que han estat model d'autonomia femenina, les homosexuals, les professionals independents i les prostitutes han estat titllades socialment, moltes vegades, o massa vegades, de perverses i de perilloses i aquest és un atac que patim totes les dones.

Per això avui nosaltres volem parlar aquí de dones treballadores, de les treballadores més oprimides, perquè no tenen drets reconeguts com a tals, i, a més a més, criminalitzades i rebutjades per l'exercici del seu treball, que són més vulnerables que qualsevol altra, precisament per aquesta estigmatització social

que pateixen, una estigmatització social, a més, proporcionalment, directament proporcional a la jerarquia social de gènere que perviu en la nostra societat.

En les accions al voltant de la prostitució s'ha invisibilitzat les treballadores i treballadors sexuals, i se les ha fet més vulnerables simplement perquè se'ls han negat els drets. Nosaltres creiem que és la doble moral social i la legislació el que s'ha de corregir i adaptar respecte al seu treball i no pas a l'inrevés. Cal donar-los la paraula, reconèixer-les com a interlocutores vàlides per reclamar els seus drets i no actuar d'esquena al que ens estan reclamant.

El 1978 va ser abolit el Decret- Llei del 3 de març del 1956. A partir d'aquest moment, la prostitució va deixar de ser un delictes. (Pausa.) Així, ara, l'oferiment de serveis sexuals deixa de ser una infracció, o sigui, en aquell moment va deixar de ser una infracció i només alguns comportaments exhibicionistes i el proxenetisme són contemplats al Codi penal.

Encara que la prostitució no constitueix un delictes en el seu exercici, no està lligat a cap règim laboral. Els treballadors i treballadores sexuals no gaudeixen de cap dels drets que gaudeixen les treballadores i treballadores actius al mercat laboral. Tampoc es paguen impostos. L'exercici de la prostitució és considerat part de l'economia submergida, i els establiments que ofereixen serveis sexuals estan subjectes al règim fiscal corresponent al seu estat jurídic, tot i que en aquest aspecte també hi ha una certa disbauxa reguladora.

Així, les lleis i actituds prenen a les treballadores i treballadors sexuals els seus drets i la seva participació social i econòmica, els fan vulnerables socialment i s'accentua l'estigma i la marginalització. Aquesta doble moral social i política és evidentment hipòcrita, i cal, al nostre entendre, dignificar l'exercici de la prostitució i donar els drets socials i laborals que pertocuen al col·lectiu d'homes i dones que l'exerceixen.

Cal pensar que si moltes dones i homes que han optat per la immigració al nostre país, com a sortida per a un millor futur, es veuen abocades al mercat del sexe, és precisament per aquesta manca de regularització. Moltes persones ho trien de forma voluntària i d'altres són víctimes de l'explotació sexual. La manca de regularització afavoreix la invisibilitat, la vulnerabilitat i els abusos de tot tipus.

Pensem que cal actuar, cal que s'actui perquè les treballadores i treballadors sexuals desenvolupin el seu treball com qualsevol altre, de forma digna i amb els drets que els pertocuen. No podem seguir negant l'existència de la prostitució o, si més no, del seu exercici.

Nosaltres no posaríem com a exemple el model holandès de creació d'una legislació específica, sinó que pensem que és millor aprofitar l'actual legislació i adaptar-la; reconèixer jurídicament i professionalment les treballadores i treballadors sexuals, per tal que puguin tenir la cobertura sexual..., perdó, la cobertura social que els pertoca, i eliminar els estigmes que s'han creat a partir de la morbositat, de la marginalització i de la manca de drets.

Podríem fixar-nos amb el que tenen de positiu algunes legislacions europees, per tal de fer un reconeixement de règim social i fiscal de les treballadores i treballadors sexuals, siguin per compte propi o aliè.

A Bèlgica, per exemple, les treballadores sexuals poden optar per l'Estatut de treballadora autònoma, i han de declarar els seus ingressos professionals igual que la resta. L'Administració, a més, admet la deducció fiscal dels lloguers dels locals on l'exerceixen. A Dinamarca, també es permet l'exercici a títol individual, i les treballadores sexuals tenen dret a pensió de jubilació; a més es poden inscriure al registre de professions liberals.

És possible..., és possible que es faci evident que he utilitzat els exemples més positius, o alguns dels exemples més positius, però només ho faig per tal de facilitar o de proposar un debat entorn d'un model català que sigui capdavanter, que s'acosti a Europa i que reguli, no en funció exclusivament del sentit empresarial, sinó en funció també de les necessitats socials del col·lectiu de treballadores i treballadors sexuals, que és un col·lectiu molt divers: són homes, dones, transsexuals d'orígens diferents, de classes socials diverses, i que tenen en comú una cosa que és el rebuig social i la manca de drets.

Per altra banda, a més del necessari reconeixement laboral de l'exercici de la prostitució, que a més a més l'Organització Internacional de Treball ja apuntava en un informe el 1998 que era una necessitat, hi ha una sèrie de mesures que podrien ajudar al suport social; no es tracta exclusivament d'un tema que afecti els locals, sinó l'exercici del treball sexual en si mateix. El Departament d'Interior va anunciar una reglamentació dels locals de consum sexual, per tal de fixar una normativa en la seguretat i higiene, així com també en els horaris.

Nosaltres pensem que això és importantíssim, que és una demanda del sector empresarial, però també és una necessitat per a les condicions de treball de les dones i dels homes que treballen en aquests locals, però pensem també que no ens podem quedar aquí. Hi ha altres tipus de locals, com per exemple pensions, que són utilitzats per les treballadores sexuals que exerceixen al carrer o de forma independent, i que també haurien de tenir una certa normativa si ofereixen els seus serveis a aquestes professionals. És evident que, en molts casos, o en la majoria de casos, afectaria la salut de les treballadores sexuals i dels seus clients.

També caldria adequar les zones on s'exerceix la prostitució per oferir condicions dignes per al seu desenvolupament i la seva seguretat, perquè, per exemple, moltes prostitutes són violades pels seus clients i, pel sol fet d'exercir la prostitució, moltes es veuen en la impossibilitat de denunciar- ho, o amb un tracte policial que, per dir- ho suaument, és bastant indegut. És evident s'ha d'oferir seguretat a les treballadores sexuals, i de retruc, també, apuntaria als seus clients en zones on s'exerceix la prostitució.

Per altra banda, oferir els serveis sexuals a l'aire lliure no deu ser gaire agradable aquests dies, per posar un exemple, diguem, actual, amb les temperatures que estem patint, per exemple, al voltant de la Universitat de Barcelona. Allà, a la Diagonal, no hi ha un lloc on prendre un cafè calent o poder portar a terme les necessitats vitals dins de l'horari d'exercici de les treballadores sexuals. Potser hauríem d'adequar els usos també d'aquestes zones. Molt possiblement, alguns problemes veïnals desapareixerien, però, a més, la higiene personal, les condicions de treball i la salubritat dels indrets s'assegurarien en favor de tothom.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Porta i Abad

Sí, ja acabo, senyor president. Bé, només apuntar, potser, que algunes ciutats com Bilbao han tingut en compte això, aquests aspectes socials, urbanístics i fiscals en les seves ordenances municipals, i pensem que cal una regularització, aprofitant la legislació vigent, tenint en compte els quatre aspectes plantejats: socials, de seguretat, urbanístics i fiscals, i dignificar, en definitiva, l'exercici de la prostitució, lluitant amb contun dència contra les xarxes d'explotació sexual, i posant al centre, sobretot, els drets i les necessitats de les treballadores i treballadors sexuals, i no donant- los l'esquena i legislant al marge de les seves necessitats, perquè això accentuaria la seva estigmatització i faria perviure la vulnerabilitat del col·lectiu. Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. Senyora consellera de Governació, té la paraula.

La consellera de Governació i Relacions Institucionals

(Sra. Núria de Gispert i Català)

Gràcies, molt honorable president; senyores i senyors diputats. Abans d'entrar pròpiament en el tema, vull dir que no es pot negar que la prostitució és una activitat en què la major part de les persones que l'exerceixen –persones: homes i dones– ho fan de forma obligada, sigui per coacció, sigui per necessitat; normalment, mai per voluntat pròpia, i amb el risc que comporta, sobretot, de contraure malalties de transmissió sexual.

Com vostè ha dit, senyora diputada, és una problemàtica que ha d'estar en moltes agendes polítiques, i s'ha convertit en un tema de debat social. La problemàtica de la prostitució ha estat tractada en totes les

cimeres internacionals en les quals es parla dels drets de les dones, de la discriminació i de la igualtat d'oportunitats entre dones i homes. Ara bé, la necessitat de diferenciar o equiparar la prostitució forçosa o voluntària, i la necessitat de legislar en un o en un altre sentit sobre aquesta temàtica, són, sovint, causes de desacord en el debat internacional.

Si repassem –i crec que vostè l'ha repassada– la legislació que hi ha a nivell dels països de la Unió Europea, ens trobem que països, fins i tot del nord d'Europa –que normalment en legislacions d'aquell tipus són avançades–, ens trobem amb algunes contradiccions en els mateixos països del nord d'Europa.

És una legislació que sembla, com he dit abans i com vostè ha dit, està ara en el centre del debat social, i el que s'intenta és modificar-la. Però a vegades, aquesta modificació va en un sentit o en un altre. Ara, més enllà del debat sobre el concepte de prostitució forçosa voluntària, i més enllà dels posicionaments a favor o en contra per legislar per regular-la, hi ha uns punts d'acord que es podrien resumir en els següents: Primer, hi ha un gran desconeixement sobre l'abast real de la prostitució –i vostè ho ha dit: quants, quantes, quin és el valor econòmic del que es mou darrere d'aquest negoci. Segon, la immigració il·legal i l'existència de xarxes internacionals organitzades de tràfic de persones incideixen en l'explotació de dones i en la prostitució, i això és un fet que ha sortit almenys a l'Estat espanyol, i especialment, aquí, a Catalunya, en els darrers anys. Tercer, la drogoaddicció i les malalties de transmissió sexual, especialment la sida, són problemàtiques sovint associades a l'exercici de la prostitució, i que requereixen, per tant, una atenció sociosanitària especial. I quart, l'atenció a les dones que exerceixen la prostitució ha d'evitar l'estigmatització d'aquestes persones, tant individualment com col·lectivament.

Per tant, crec que la prioritat ha de ser lluitar contra la degradació de les persones –homes i dones– que exerceixen aquesta activitat, si bé avui, també com vostè ha dit, són les dones la gran majoria.

I és aquí on s'encaminen les mesures que el Govern està estudiant i està elaborant, destinades sobretot a la prevenció i a l'assistència social, i sense descartar la proposta de legislar o de proposar algun tipus de reglamentació.

També s'ha de tenir en compte que la legislació és majoritàriament practicada per immigrants, que en moltes ocasions han arribat a Catalunya de manera irregular i sota organitzacions criminals que vulnereu els drets més fonamentals i les obliguen a prostituir-se sota amenaces contra la seva persona o contra les seves famílies.

Davant aquesta situació, el Govern treballa en diferents àmbits en els quals centra la seva actuació; diferents àmbits en què treballa de fa uns mesos quan es va constituir una mena de comissió de facto, amb cinc conselleries: Governació, Justícia, Sanitat, Benestar Social, i Interior, i que, d'alguna manera, el treball que està realitzant aquesta Comissió parteix, primer, d'un estat de la situació. Diagnosi del que tenim, del que hi ha; un estudi que va encarregar l'Institut Català de la Dona –que el tenim avui al nostre abast, recentment, fa just vuit o deu dies, s'està avaluant aquest estudi–, que, d'alguna manera, el que fa és això, diagnosticar la situació.

Al mateix temps, aquesta Comissió està treballant en l'avaluació de tot allò que des del punt de vista d'actuacions sociosanitàries s'està realitzant i es pot realitzar en el futur. I també quin és el marc legal, partint del que hi ha a la Unió Europea, i partint del que es podria fer a l'Estat espanyol, i concretament a Catalunya. I em centraré, d'alguna manera, en aquest estudi de la realitat de l'actuació policial molt succintament; de l'assistència i la prevenció sanitària, sobretot fent esment d'alguns estudis i d'algunes actuacions concretes que està realitzant el Departament de Sanitat.

I finalment, ja sigui ara o en la rèplica, parlaré una mica del que hem valorat respecte a l'àmbit legal i del que es podria fer, però sense arribar a gaires conclusions, perquè, com li he dit, és una comissió creada el mes de setembre, s'hi ha treballat, però la nostra intenció era que durant el primer trimestre de l'any vinent poguéssim tenir, d'alguna manera, unes propostes concretes per valorar.

L'Institut Català de la Dona, com he dit, va encarregar l'elaboració d'un estudi, amb l'objectiu d'emetre un diagnòstic de la prostitució al nostre país. Aquest estudi pretén analitzar també les incidències de la prostitució sobre el col·lectiu de dones immigrants, un col·lectiu de difícil àmbit d'intervenció, atès que la problemàtica ultrapassa les fronteres dels països i pren un caire de problemàtica internacional.

Les conclusions d'aquest estudi apuntaran nous elements per prendre decisions que ens facilitin la planificació de noves actuacions en aquest àmbit. Per part de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, tan aviat es té coneixement de dones de nacionalitat espanyola que són obligades a exercir la prostitució, o dones estrangeres que són víctimes de qualsevol forma delictiva relacionada amb la prostitució, s'ha actuat amb celeritat i contundència en el territori de desplegament on es tenen plenes competències, o s'ha traspassat la informació al cos policial competent en el lloc on s'ha produït la denúncia.

El tràfic de persones és un fenomen transnacional i complex que s'ha de reprimir amb un increment de la cooperació policial internacional i una actuació multiagencial. En aquest sentit, s'han de tenir en compte els límits competencials de l'actuació dels Mossos d'Esquadra, però malgrat això la legislació actual sobre drets i llibertats dels estrangers deixa una porta oberta de col·laboració contra les xarxes organitzades que beneficiarà molt els cossos policials en la possibilitat d'eradicar aquestes tipologies delictives, deixant exemptes de responsabilitat administrativa i no poden ser expulsades les dones que denunciïn a les autoritats competents els autors o cooperadors del tràfic d'éssers humans.

Pel que fa a tot el que és el camp sociosanitari, per tant, a l'assistència i prevenció sanitària, s'estan fent diferents actuacions des del vessant de drogues i sida, actuacions dirigides a les persones amb comportament de risc i, també, activitats dirigides als professionals sanitaris.

Com a algun punt important a tenir en compte, perquè ja he dit que podríem parlar de moltes actuacions, jo destacaria, per exemple, l'estudi realitzat recentment per l'Òrgan Tècnic de Drogodependències que ens ha d'ajudar a estudiar i a reforçar les estratègies preventives i assistencials per tal de disminuir l'impacte de les drogues i la infecció pel virus de l'HIV, i a trencar la cadena d'infecció.

Un altre punt important a tenir en compte són els centres de referència de què disposa el Departament de Sanitat i Seguretat Social per a la prevenció i control de les malalties de transmissió sexual. En aquests centres s'atenen les persones de manera anònima i gratuïta.

I, com a últim, un estudi sobre la prostitució a la ciutat de Barcelona, d'usuàries toxicòmanes, per descriure les característiques d'aquesta població, tenint en compte el perfil sociodemogràfic, l'estat de salut, el consum de drogues, el treball sexual, les conductes de risc i la percepció de la seva situació. Aquest estudi també ha d'ajudar a reforçar les esmentades estratègies preventives i assistencials per tal de disminuir l'impacte de les drogues i la infecció pel virus de la immunodeficiència humana.

També, i des de l'òrgan tècnic de drogodependència, s'estan duent a terme diferents programes assistencials. En aquest sentit, hi han actuacions destinades a professionals sanitaris que realitzen l'atenció directa als malalts de malalties de transmissió sexual.

Com a actuacions socials, i des del punt de vista del Departament de Treball, hi han unes accions específiques de formació professional ocupacional que treballen en una línia transversal aspectes com l'orientació, la motivació i la inserció laboral i el seu seguiment, i accions d'acompanyament a la inserció que tenen com a finalitat donar sortida a la situació laboral i personal.

Respecte al marc legal, els països de la Unió Europea tracten, com li he dit abans, de manera diferent el debat sobre si la prostitució s'ha de considerar com una professió totalment regulada o si es tracta d'una forma de consentiment que no ha d'ésser permesa.

A l'Estat espanyol la postura, avui, encara és ambigua: ni es protegeix ni es penalitza. Des de l'aprovació de la Constitució, la prostitució no és un delict.

No obstant, en absència de reconeixement jurídic les prostitutes exerceixen la seva activitat al marge de la legalitat. I, des de l'any 95, amb l'aprovació del Codi penal, ni la compra de serveis sexuals ni el proxenetisme són delictes, només quan afecta un menor o quan hi ha un abús o una explotació constatable. Es considera –i vostè també ho ha dit– una activitat d'economia submergida i, per tant, les prostitutes no tenen cap dret com a treballadores ni són cobertes per la Seguretat Social. Evidentment, tampoc paguen impostos.

El president

Senyora consellera, el que sí que està regulada és la interpel·lació. (Rialles.)

La consellera de Governació i Relacions Institucionals

Seguiré...

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la il·lustre diputada.

La Sra. Porta i Abad

Tot i que el temps és curt, jo agraeixo a la consellera les seves explicacions, i reprendré amb el final de la seva intervenció.

Bé. Pel que fa al treball, jo crec que és evident que hi ha un buit i que és evident que a Europa tampoc hi ha una línia coherent o una línia regular a tots els països o a tots els estats. Però jo crec que hem de partir del que li deia abans: hem de posar el centre a les necessitats del col·lectiu de treballadores i treballadors sexuals. Perquè el que marca, diguem-ne, la dignitat social a Catalunya i –jo ho crec– arreu del món, és el treball. El treball dóna dignitat si et pots mantenir. És a dir, el treball digne és aquell treball amb el qual et pots mantenir i, a més a més, té unes connotacions.

És a dir, el treball amb contracte és el treball digne. El treball sense contracte i sense contrapartida social és el treball indigne. Si nosaltres, d'alguna manera, atribuïm la indignitat..., o estigmatitzem la prostitució, i, a més a més, no reconeixem el seu valor, el valor laboral, diguem-ne, que tenen les persones que el desenvolupen, doncs, és evident que els estem tancant en un carreró sense sortida. Si no els reconeixen, a nivell laboral, la seva feina.

De fet, hi han algunes actuacions a les quals vostè ha fet esment que... A veure, de fet, estem sempre entre el reconeixement i l'assistència; és a dir, és evident que sempre estem entre allò que és urgent i allò que és important. S'han de fer actuacions existencials. És evident que hi ha una problemàtica específica en el tema de les drogo dependències, que, de tota manera, l'estudi de la Direcció General és de l'any 98, tot i que es va publicar l'any 2000. I, a més a més, les professionals que van seguir l'estudi –que van elaborar i seguir l'estudi– han comentat que hi han hagut canvis, també, des de l'elaboració de l'estudi, en el tema de baixada de les treballadores i treballadors sexuals drogo dependents.

Per tant, sí que és evident que s'han de portar a terme actuacions assistencials, però també s'han de portar a terme polítiques actives. És a dir, el reconeixement seria un, perquè això, evidentment, les treu de la invisibilitat i les deixa viure amb dignitat, dignifica l'exercici de la seva feina. I, per una altra banda, actuacions, diguem-ne, coherents. És a dir que des del Departament de Sanitat només s'actuï en el tema de drogo addiccions i malalties de transmissió sexual és importantíssim, però, per exemple, s'estan trobant que, a l'hora de demanar una segona revisió ginecològica l'any, que seria, diguem-ne, coherent amb l'exercici de la seva feina –perquè és evident que tenen una problemàtica específica en aquest tema–, doncs, es troben amb problemes a l'hora que el metge de capçalera, o a l'hora que des del mateix CAP se li atorgui aquesta segona visita en un any, per exemple. Són temes concrets, no?

En el tema de la voluntarietat, o no, d'aquesta feina, jo crec que hem de partir, una mica, també, de deixar-nos de prejudicis i de tòpics que han anat sorgint i que, també, d'alguna manera, han contribuït els diferents mitjans d'informació a difondre, no?, que és el tema que tot es fa de forma no voluntària. És a dir que l'exercici de la prostitució no és voluntari. Jo crec que la majoria de persones que treballen, que són al mercat laboral, possiblement, la majoria de feines que desenvolupen no són voluntàries, des de molts punts de vista. Evidentment, això té una transcendència moral que no se'ns escapa; però, possiblement, si ens haguéssim educat en una societat on les dones no haguéssim tingut el paper social que hem tingut –i abans ho he comentat–, no s'hagués deslligat reproducció i afecte de sexualitat, possiblement, la prostitució no seria titllada moralment d'amoral, si més no, de dones de moral lleugera, com moltes vegades s'ha dit, etcètera.

Llavors, possiblement, moltes vegades, a les treballadores sexuals i els treballadors sexuals els fa una certa angúnia, no?, de reconèixer que ho fan voluntàriament i, possiblement, per a moltes és l'única sortida que troben laboralment, i intenten desenvolupar- ho amb dignitat. Però no caiguem en la trampa que tot és un tema de seguretat ciutadana i de xarxes d'exploració sexual, perquè és evident que és un tema important, és un tema preocupant, a més a més, i que ha tingut un cert creixement en els darrers mesos, però, a l'hora de parlar de prostitució, no hem de tenir en compte només els temes de seguretat ciutadana, sinó que hem d'actuar en un àmbit molt transversal i de forma molt responsable.

Vostè ha fet esment d'algunes actuacions. No dubtem de la sensibilitat del Govern, i esperem poder, bé, coincidir en les nostres propostes a l'hora de la presentació i discussió de la nostra Moció amb algunes de les iniciatives que ja té empreses el Govern o que podria emprendre el Govern.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Senyora consellera, té la paraula.

La consellera de Governació i Relacions Institucionals

Gràcies, president. Senyors diputats, senyora diputada, el Govern està estudiant diferents mesures respecte a la regulació de l'exercici de la prostitució, tenint en compte quin és l'àmbit competencial que pot tenir la Generalitat de Catalunya i quin és el que correspon a l'Estat i, havent revisat el règim jurídic dels països de la Unió Europea, perquè entenem que hi ha alguns aspectes que es podrien, evidentment, copiar i que no necessitaríem inventar res nou, sempre tenint en compte la situació d'aquí i les necessitats que poden haver-hi aquí.

A banda de la regulació a què ara em referiré, jo crec que és important, com he dit abans, tenir en compte no només l'àmbit d'actuació policial, sinó l'àmbit sociosanitari i d'actuació més de serveis socials, que és també important, perquè jo crec que aquest és un debat en el qual el que hem de cercar són solucions en diferents temes. És multidisciplinari.

El Govern de la Generalitat està estudiant la possibilitat de reglamentar en aquells aspectes que siguin de la seva competència, com poden ser l'àmbit sanitari, l'àmbit social o bé la regulació d'aquells establiments o locals on es practica la prostitució, per tal de protegir les persones que exerceixen la prostitució, tant davant els proxenetes com davant els clients, i dignificar- les en la mesura possible.

Està estudiant, també, les formes de regulació dels locals. En aquest sentit, hem rebut l'Associació d'Empresaris de locals on s'exerceix la prostitució i, escoltant- los i estudiant algunes mesures, també estem treballant en la possibilitat de modificar el catàleg d'establiments públics per tal que es reconegui aquesta activitat.

De tota manera, aquestes mesures s'han de prendre de forma coordinada amb els ajuntaments, ja que són els que han de concedir les llicències, i amb el Govern central, que hauria d'establir les condicions de les prostitutes dins el sistema de seguretat social.

Hi ha una sèrie de competències que no corresponen a la Generalitat, que no corresponen a aquest Parlament, com són els drets i deures laborals i de seguretat social, i, en aquest cas, a mi em consta que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió al Senat, avui, està treballant en una sèrie d'iniciatives que segur que poden ajudar o, almenys, a complementar tot allò que es pugui proposar des d'aquí.

Hi ha, també, una sèrie de mesures com és l'estàndard mínim de la regulació de la prostitució en què s'haurien d'establir unes garanties i uns límits per a l'exercici de la prostitució i evitar la figura del proxeneta, que implica, automàticament, una pèrdua de llibertat.

Vostè ha parlat de la possibilitat del règim d'autònom, del règim d'assalariat i, per tant, tant en un cas com en l'altre, s'haurien de valorar –i almenys des d'aquí es podrien proposar– una sèrie de mesures perquè poguessin ser reconegudes jurídicament.

Estic d'acord, ja per acabar, que, pel que fa a aquest tema, el que s'ha de buscar és aquell reconeixement jurídic de la situació de la prostitució i, per una altra banda, tot aquell àmbit sociosanitari d'actuació policial que es necessita, sobretot, quan hi ha hagut un increment important d'aquesta problemàtica i, a més a més, en la situació de persones –majoritàriament, dones immigrades– que exerceixen la prostitució com a únic mitjà de vida que tenen avui a Catalunya o a l'Estat espanyol.

Per tant, hi ha, com li he dit, una sèrie de mesures; hi ha un treball a mig camí fet per diferents departaments de la Generalitat i jo espero que d'aquí a tres mesos podríem donar, ja, una posició més definitiva de quines són les mesures que poden portar-se a terme, ja sigui des del Govern, ja sigui des d'aquest Parlament, o ja proposant-les perquè siguin aprovades o proposades al Congrés de Diputats.

Moltes gràcies, senyores diputades i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyora consellera. Se suspèn la sessió fins demà a les deu del matí.